

उच् 1. p. (समवाये क. समवायने v.) convenire, con-gredi.

उचित (a praec. s. त) 1) congruus, conveniens. HIT. 14. 13. 18. 14. 24. 3. 43. 22. 2) dignus, merens. N. 16. 16. H. 1. 33. a. et b. 3) expertus. N. 23. 22.

उच्च (a praep. उत् s. च) altus. AM. (Hib. *uchdan* «a hil-lock», cambro-brit. *uched* «élevé». Pikt. p. 21.).

उच्चार्ड (r. चार्ड irasci praef. उत् s. म्र) celer. AM.

उच्चय v. शिलोच्चय.

उच्चार m. (r. चर् ire, praef. उत् s. म्र) excrementum. AM. उच्चारण n. (r. चर् in forma *caus.* s. म्रन) pronuntiatio. DEV. 10. 9.

उच्चैश्वरस् m. (BAH. e sq. et अवस् auris) Indri equus. AM. उच्चैश्वर् Adv. (instr. pl. ab उच्च q. v. gr. 683.) clare, clarâ voce. N. 11. 2.

उच्छिष्ट v. शिष् praef. उत्.

उच्छङ्खल (BAH. ex उत् et प्रृङ्खल vel प्रृङ्खला catena, vinculum) effrenatus, indomitus. HIT. 97. 11.

उच्छेद m. (r. किंदू scindere, praef. उत् s. म्र) extinctio, eversio, excidium. HIT. 67. 19.: सर्वपश्चुच्छेद क्रियते.

उच्छेषण m. (r. शुष् siccari, in forma *caus.* praef. उत् s. म्रन v. euph. gr. 61. et 94^a.) exsiccans. BH. 2. 8.

उच्छ्रय n. (r. श्रि ire, praef. उत् s. म्र) altitudo. AM.

उच्छ्रयम् m. (r. श्रि ire, praef. उत् s. म्र) id. AM.

उच्छ्रित v. श्रि praef. उत्.

उच्छ्रिति॒त v. श्रस्.

उच्छ्रित् m. (r. श्रस् praef. उत् s. म्र) respiratio, halitus. UR. 68. 10.

उह् 6. p. (निवासे क. वजने बन्धने समापने अतिक्रमे v.) habitare; relinquere; ligare; finire; transgredi.

उहजातन् n. (r. जास् praef. उत् s. म्रन) occisio, caedes. AM.

उहजृभ् (r. जृम् oscitare praef. उत् s. म्र) apertus, expansus, florens. HEM.

उहज्जवल (r. डवल् praef. उत् s. म्र) Adj. 1) nitidus, splendidus. UR. 73. 2. infr. UP. 4. 2) apertus, expansus, florans. - Subst. m. amor. AM.

उह् 6. p. relinquere. UR. 44. 5. SAK. 14. 2. infr.

उज्जू 1. p. (scribunt उज्जू, gr. 110^a.) spicas colligere. MAN. 3. 100.: शिलान् उज्जून्.

उठ् 1. p. (उपघाते) ferire, percutere.

उडूडीन n. (r. डी praef. उत् s. न) actio evolandi. AM.

उडम्बर n. cuprum. MED. Scribitur etiam उडम्बर et उडम्बर्.

उत् Praep. praef. sursum (Gr. ὑπ-τέρος, ut mihi videtur ex ὑπ-τέρος = उत्तर; hib. *uas*, quod separatum usurpat et *os*, *ois* tanquam praefixa, e.c. in *os-car* «a leap, bound» quasi उच्चर, *os-nadh* «a sigh, a groan» quasi उन्नाद, *os-ğriobhan* «an epigram», *ois-gribhin* (*) «a superscription»; respicias etiam formam *oin*, cambro-brit. *yn*, in *oin-mhid*, *yn-wyd* stultus, fatuus = उन्मद, v. gr. 58. et Piktet p. 88.; etiam *udh* in *udhbhairt* «an offering, a sacrifice» - a r. मृ? - nonnullisque aliis ab *udh* incipientibus vocabulis hoc pertinere videtur; in dialecto bret. praeter *uch* et *och*, quae ex उच्च orta esse puto, inveniuntur formae *ut*, *ud* et *uz*, quae egregie cum उत् convenient; in goth. *ut* ex, germ. vet. *az* nostro *aus*, si cum उत् cohaerent, offendit vocalis producta contra tritam linguarum degenerantium rationem, quâ fere semper vocales fortiores in debiliores transeunt, non vice versa).

1. उत् vel, aut. SAK. 46. 4.; HIT. 101. 17.; v. उत्वा, उत्ताहो et उत्ताहोस्वित्. Interdum redundans aut solum ad orationis vim augendam positum videtur, e.c. H. 4. 46.: रैद्रे मुहूर्ते रक्षासि प्रबलानि भवन्त्यु उत्.

2. उत् v. r. वे.

उत्वा (ex उत् et वा) aut. BR. 3. 5.

उत्ताहो (ex उत् et अहो) aut, an. N. 12. 73. 120.

उत्ताहोस्वित् (e praec. et स्वित्) id. N. 19. 29.

उत्क (ut videtur, a praep. उत् s. का, cf. उच्च) desiderans, desiderio flagrans. PAT. 23.

उत्कट (e praep. उत् s. कट v. gr. 652.) 1) multus. HIT.

(*) Forma *ois* ex vi attractionis explicaverim quam i vel e sequentis syllabae in antecedentem exercere potest.